पुण्येन कर्मणा जितानित्यनेन श्रवणसंपत्तावपि निदिध्यासनसंपत्यभावोस्योक्तः ॥ पूजावचनेषु पौनरुक्त्यं नदोषाय ॥ देवादिपदानां प्रवृत्तिनिमित्तभेदस्य स्पष्टत्वान्न पौनरुक्त्यमितिकेचित् ॥ ११॥ अथ सर्वं पुण्यमनंतफलत्वाय भगवत्यर्पयंति तेष्विति ॥१२॥१३॥ अहमेवेति ॥ तपसेत्यर्थः ॥ त्वत्तः प्रतिग्रहे नाहमधिकारीति आपाततोर्थः ॥ वास्तवस्तु तद्दत्तपुण्यांगीकारेणानुगृह्णाति भगवान् ॥ अहमेवेति ॥ न्यासत्वेन त्वया स्थापितं तुभ्यं प्रापयिष्यामि ॥ अहमेवेत्यनेन सर्वकर्मफलदाता सर्वोपासनास्वहमेवेति सूचितं ॥ अथ लोकदृष्ट्येतरजनप्रतारणाय आवासमिति ॥ प्रदिष्टं त्वयेतिशेषः ॥ १४ ॥ गौतमेन गौतमगोत्रेण शरभंगेन सर्वत्र इह परत्रच कुशलइ

उपागम्यचमेदेवोमहादेवःसुरेश्वरः॥सर्वान्लोकाञ्जितानाहममपुण्येनकर्मणा ॥ ११ ॥ तेषुदेवर्षिजुष्टेषुजितेषुतपसामया॥मत्प्रसादात्सभार्यस्त्वंविरहस्वसलक्ष्मणः॥ १२॥ तमुग्रतपसंदीप्तंमहर्षिंसत्यवादिनं॥ प्रत्युवाचात्मवान्रामोब्रह्माणमिववासवः॥ १३॥ अहमेवाहरिष्यामिस्वयंलोकान्महामुने॥ आवासंत्वहमिच्छामिप्रदिष्टमिहकानने॥१४॥भवान्सर्वत्रकुशलःसर्वभूतहितेरतः॥आख्यातंशरभंगेनगौतमेनमहात्मना॥ १५॥एवमुक्तस्तुरामेणमहर्षिर्लोकविश्रुतः॥ अब्रवीन्मधुरंवाक्यंहर्षेणमहतायुतः॥१६॥ अयमेवाश्रमोरामगुणवान्रम्यतामिति॥ ऋषिसंघानुचरितःसदामूलफलैर्युतः॥ १७॥ इममाश्रममागम्यमृगसंघामहीयसः॥ अहत्वाप्रतिगच्छंतिलोभयित्वाकुतोभयाः॥१८॥नान्योदोषोभवेदत्रमृगेभ्योन्यत्रविद्धिवै॥तच्छ्रुत्वावचनंतस्यमहर्षेर्लक्ष्मणाग्रजः॥१९

त्याख्यातं ॥ एवंचानभिज्ञोहमित्युत्तरं दातुमशक्यमित्याशयः ॥१५ ॥ १६॥ अयमेव अस्मदीयः १७॥ अनेन गुणमुक्त्वा दोषमाह ॥ इममिति ॥ इममाश्रमं दंडकारण्याश्रमं महीयसः अतिशयितमहत्ववतोपि अहत्वा हननमकृत्वा लोभयित्वा रूपकांतिगतिविशेषैः॥चित्तक्षोभं कृत्वा गच्छंतीत्यर्थः॥ अनेन भावी मारीचवृत्तांतः सूचितः ॥ अकुतोभयाः तेइव ॥१८॥ अत्र दंडकारण्येनान्योदोषोभवेदत्रेत्यस्यैवविवरणं ॥ मृगेभ्योन्यत्रविद्धिवैइति मृगेभ्योन्यत्र नभयमिति विद्धीत्यर्थः दंडकारण्याभिप्रायेण मुन्युक्तं तदाश्रममात्राभिप्रायं परिकल्प्य रामोवादीदित्याह ॥ तच्छ्रुत्वा मृगेभ्योभयविषयं वचनं ॥ १९ ॥